

SOCIOEMOCIONALNI RAZVOJ DJETETA

Kao i sva druga područja dječjeg razvoja, i socijalni i emocionalni razvoj odvijaju se u predvidljivim stupnjevima i predvidljivim slijedom, ali u različitim vremenskim razdobljima kod svakog pojedinog djeteta. Zdrav razvoj socijalnih i emocionalnih vještina ovisi o dječjim sposobnostima, ali još više o ponavljanju interakcija koje se od najranijeg djetinjstva odvijaju između djeteta i ljudi oko njega. Dijete od prvih trenutaka života uči vještine koje će mu cijeloga života biti potrebne za život u zajednici s drugim ljudima. Na najranijem stupnju emocionalnog razvoja dijete stvara temelje za povjerenje i vezanost. Sigurnost te vezanost djetetu dopušta da krene ka stupnju samostalnosti i da razvije svijest o sebi. Kako malo dijete razvija svijest o sebi, ono počinje istraživati svijet. U tim istraživanjima postaje neovisno, a ta neovisnost potiče njegovu maštu i kreativnost.

Prve aktivnosti djeteta su instinktivne i refleksne: hvatanje, sisanje, preokretanje. Kako napreduje spoznajni i tjelesni razvoj, dijete se počinje smiješiti, vokalizirati i privlačiti pažnju gestikulacijom. Sa sve zrelijim razvojem dijete se počinje kretati, govoriti i na druge načine angažirati ljude oko sebe. Kad stigne do predškolske dobi, njegove interakcije s drugom djecom, odraslima i svijetom oko njega sve su intenzivnije i uglavnom se odvijaju kroz igru.

Predškolska dob je optimalno razdoblje za razvoj socijalnih stavova i ponašanja. U toj dobi dijete uči i vještine samokontrole: uči se ponašati prema pravilima i rutinama i počinje izražavati osjećaje na odgovarajući način. U svom malom društvu ono uči vještine socijalnog ponašanja, kao što je svijest o vlastitim ili tuđim osjećajima, shvaćanje i poštivanje razlika, sposobnosti dijeljenja, preuzimanje odgovornosti, pomaganje drugima i pregovaranje kao način rješavanja problema.

Emocionalna sigurnost stečena tijekom ranog dječjeg razvoja predstavlja temelj za svako daljnje učenje.